

Sp. 316). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $\frac{7}{2}$ (F. Sp. 2500). Henvist til Udvalg paa 11 Medl. (L. Rasmussen (Form.), Lars Jensen, Jessen, Sandbæk, R. Andersen (Sekr.), Carl Hansen (Præstø A. 5. V.), R. Nielsen (Præstø A. 4. V.), Borgbjerg, Krabbe, Poul Rasmusen og Aadal). Beretning (B. Sp. 1789) afgiven $\frac{1}{4}$.

Lovforslaget gaar ud paa, at *Fordringer, der lyde paa en bestemt Pengesum af 1000 Kr. eller derunder*, og hvis Rigtighed ikke bestrides af Debitor, skulle kunne inddrives ved *Udpantning* (altsaa, uden at der først skal erhverves Dom over Debitor). De nærmere Regler ere følgende: Den, der har en Fordring paa en Debitor af den angivne Størrelse, og som ønsker Udpantning foretagen derfor, har herom skriftlig at henvende sig til Fogden, hos hvem Blanketter hertil paa ustemplet Papir skulle kunne faas. Det er muligt, at Fogden allerede efter det foreliggende skønner, at Fordringen er ugrundet eller ikke endnu forfalden, og han nægter da at foretage Udpantningen. I modsat Fald afsiger han en Kendelse, lydende paa, at Udpantning — paa Kreditors Ansvar, forsaavidt Fordringens Rigtighed betræffer — kan finde Sted, saafremt Debitor ikke inden to Uger, efter at Kendelsen er ham forkyndt ved Stævningmændene, til Fogden afgiver Erklæring om, at han bestrider Fordringen. Hvis nu Debitor afgiver saadan Erklæring, bliver der altsaa ikke Tale om Udpantning, og Kreditor har saa kun den almindelige Retsforfølgningsvej at gaa: at anlægge Retssag mod Debitor, men skulde det under denne vise sig, at Debtors Indsigelser mod Fordringen i Virkeligheden have været ugrundede, bliver han straffet dels ved at Processens Omkostninger paalægges ham skadesløst, ogsaa hvor dette efter de almindelige Regler ikke vilde ske, dels ved at han faar Mulkt for unødigt Trætte. Fremkommer der derimod ikke nogen Erklæring fra Debitor om, at han bestrider Fordringen, kan Udpantningen finde Sted, dog først naar 6 Dage ere forløbne udover den Debitor givne Frist til at afgive Erklæringen. (Efter Forløbet af 3 Maaneder efter denne Frists Udløb kan Udpantning ikke længere finde Sted). — Med Hensyn til selve Udpantningens Foretagelse holder Lovforslaget sig til den gældende Lov af 29. Marts 1873, dog med enkelte Lempelser; saaledes foreskrives det, at Rekvirenten skal give Møde under Forretningen, og endvidere, at Debitor ikke nu kan standse Udpantningen ved at komme med Indsigelser mod Fordringens Rigtighed. — Til foranstaaende knyttes endelig følgende Bestemmelse, som er overensstemmende med, hvad der af begge Ting er vedtaget under Forhandlingerne om Retsreformen: „Et Forlig, der ikke oprettes i Forligskommissionen eller Retten, men godkendes der,